

IONESCU, EUGEN

Scriitor

N. 26 nov. 1912, Slatina - m. 28 mart. 1994, Paris, Franța

La vârsta de 4 ani pleacă în Franța, mama lui fiind de origine franceză. Tot acolo își face și studiile primare. În 1924 se întoarce în țară, urmând cursurile liceului *Sf. Sava* din București. Își dă bacalaureatul la Liceul *Carol I* din Craiova. Se înscrie la Facultatea de Litere, luându-și licența în limba franceză. Este numit profesor la Cernavodă, mai târziu transferându-se la București. În 1938 obține o bursă la Paris, unde își susține doctoratul.

Membru al Academiei Franceze (1970), Doctor Honoris Causa al mai multor universități din Europa și America.

Opera lui Eugen Ionescu a constituit obiectul a zeci de cărți, studii, teze de doctorat, simpozioane și festivaluri. E considerat fondatorul teatrului de avangardă și a devenit dramaturgul de limbă franceză cel mai des pus în scenă.

Primele scrieri (poezii, cronici literare, pagini de jurnal, fragmente de roman) au fost făcute în limba română. Cea mai mare parte a operei sale o constituie, însă, piesele de teatru, scrise în limba franceză.

Opera: Teatru: **Cântăreața cheală** (1950); **Scaunele** (1951); **Lecția** (1951); **Ucigaș fără simbrie**; **Rinocerii**; **Regele nu moare**. Eseuri: **Nu** (1934), Versuri: **Elegii pentru ființe mici** (1931).